

offentlige sundhedsvæsen, som forestår over halvdele af den sundhedsvidenskabelige forskning inden for den offentlige sektor.

For det offentlige sundhedsvæsen er både uddannelse og forskning meget afgørende for dets udvikling og betjening af befolkningen. I den forbindelse er det meget væsentligt, at uddannelserne også tilrettelægges, så læger, sygeplejersker og det øvrige sundhedspersonale opnår viden om og erfaring med de mest udbredte sundhedsproblemer i befolkningen samt kendskab til og forudsætninger for både at forestå forebyggende foranstaltninger og for at indgå i samarbejde med andre faggrupper og dele af sundheds- og socialvæsenet om patientbehandlingen.

På forskningsområdet bør dialogen mellem det offentlige sundhedsvæsen, herunder amtskommunerne, og de forskningsaktive udbygges. Det gælder f.eks. om sundhedsforskningens prioritering og mulighederne for mere aktivt at inddrage sundhedsforskningen i forbindelse med udviklingen og omstillingen af sundhedsvæsenet.

Til § 2

Bestemmelsen fastlægger nogle grundlæggende principper for sundhedsvæsenets virksomhed. Med hensyn til de enkelte principper henvises til de almindelige bemærkninger.

Til § 3

Bestemmelsen beskriver kommunernes opgaver inden for sundhedsvæsenet i henhold til lovforslaget. Efter bestemmelsen skal kommunerne som efter den gældende lovgivning forestå sundhedspleje til børn under og i den undervisningspligtige alder, tandpleje samt syge- og barselspleje. Endvidere yder kommunerne som hidtil begravelseshjælp.

Der henvises til kapitlerne 4, 5 og 10.

Til § 4

Bestemmelsen beskriver amtskommunernes opgaver inden for sundhedsvæsenet i henhold til lovforslaget. Efter bestemmelsen skal amtskommunerne – ud over patientbefordring i forbindelse med lægehjælp i privat praksis – varetage de samme opgaver som efter den nuværende lovgivning.

Til § 5

Som en ny bestemmelse foreslås, at kommunerne og amtskommunerne får til opgave at drage omsorg for at fremme den lokale forebyggende og sundhedsfremmende indsats. Formålet hermed er at få styrket

det lokale forebyggelsesarbejde. Regeringen har i sit forebyggelsesprogram, marts 1989, opstillet en række målsætninger for en styrket forebyggende og sundhedsfremmende indsats. En væsentlig forudsætning for at opfylde målsætningerne er en aktiv og målrettet lokal indsats både inden for sundhedsvæsenet og på andre samfundsområder.

Den foreslåede bestemmelse retter sig mod forebyggelse af sygdomme og ulykker samt fremme af befolkningens sundhed og ikke mod f.eks. forebyggelse af kriminalitet og fjernelse af børn fra hjemmet. I et vist omfang vil der dog være et sammenfald mellem de forskellige typer forebyggelse, hvilket understreger behovet for og nødvendigheden af et samarbejde mellem de forskellige sektorer i samfundet på dette område.

Bestemmelsen sigter ikke specielt mod sundhedsvæsenet, men mod alle kommunale og amtskommunale opgaveområder, det vil først og fremmest sige undervisningsområdet, socialområdet, fritidssektoren, trafikområdet og miljøområdet. Forebyggelsesopgaven er en tværgående opgave.

Allerede i dag yder kommuner og amtskommuner en væsentlig indsats på forebyggelsesområdet både i form af selvstændige forebyggelsesaktiviteter og som led i løsningen af deres opgaver inden for de enkelte sektorer. Fra trafikområdet kan nævnes lokale færdselssikkerhedskampagner og cykelstinet, fra folkeskoleområdet undervisning i sundhedslære og temadage om sundhed, fra social- og sundhedsområdet rådgivning af kriseramte familier og etablering af mødregrupper, grupper for pensionister, kronisk syge m.v., fra fritidssektoren idrætstilbud, fritidsundervisning m.v..

Ud over at igangsætte og forestå forebyggelsesaktiviteter bidrager kommuner og amtskommuner til den forebyggende indsats ved at formidle viden og erfaringer, deltage i, støtte og koordinere lokale forebyggende aktiviteter. Enkelte amtskommuner kan tilbyde egentlig konsulentstøtte til lokale forebyggende foranstaltninger.

Mens størstedelen af amtskommunerne allerede har lagt deres indsats på forebyggelsesområdet i fastere rammer, er det endnu ikke så udbredt i kommunerne. I forbindelse med behandlingen af de kommunale redegørelser og de amtskommunale sundhedsplaner i henhold til kapitel 11 vil den enkelte kommunalbestyrelse og det enkelte amtsråd få lejlighed til nærmere at overveje og drøfte kommunens og amtskommunens tilrettelæggelse af det forebyggende arbejde ud fra lokale behov og forhold.

Bestemmelsen i stk. 2 indebærer en udvidet rådgivning og bistand fra embedslægeinstitutionerne